

Sygn. akt V KZ 2/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z wniosku A. G.
o odszkodowanie i zadośćuczynienie
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 lutego 2015 r.,
zażalenia pełnomocnika wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa [...] o nieuwzględnieniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k. *a contrario* oraz art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...].

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r., Sąd Apelacyjny w [...] odmówił przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt II AKa [...]. Na postanowienie to zażalenie złożył wnioskodawca i jego pełnomocnik. Pełnomocnik

zarzucił postanowieniu naruszenie przepisów art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. w odniesieniu do wszystkich okoliczności sprawy, a nadto sformułował zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, domagając się w konkluzji zmiany postanowienia i przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Z postanowieniem nie zgodził się także wnioskodawca, przedstawiając swoją argumentację.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezalenie od argumentów wskazanych w obu zażaleniach, zaskarżone postanowienie nie może się ostać, albowiem jest dotknięte uchybieniem, którego stwierdzenie musi skutkować uchyleniem tego orzeczenia, bez badania jego wpływu na treść wydanego postanowienia (art. 439 § 1pkt 1 k.p.k.). Rozpoznając wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, Sąd Apelacyjny w [...] orzekał jako sąd odwoławczy. Wprawdzie w toku postępowania kasacyjnego działa on niejako jako *sui generis* sąd pierwszoinstancyjny, skoro to Sąd Najwyższy jest sądem odwoławczym (por. postanowienie SN z dnia 21 czerwca 1996 r., V KZ 13/96, OSNKW 1996, z.7-8, poz.45), ale to, iż od jego orzeczeń wydanych w toku postępowania okołokasacyjnego przysługuje środek odwoławczy (art. 528 § 1 k.p.k. *a contrario*) nie zmienia jego pozycji procesowej. Jest on sądem odwoławczym, który wydał prawomocny wyrok i do którego wnosi się kasację (art. 525 § 1 k.p.k.), poprzedzoną skutecznie złożonym wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego (art. 524 § 1 k.p.k.). Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie "co do kasacji" odnosi się nie tylko do tych decyzji, które wprost dotyczą kwestii dopuszczalności skargi kasacyjnej, ale również do rozstrzygnięć, które pozostają z nimi w ścisłym związku, a takim jest niewątpliwie odmowa przywrócenia terminu do sporządzenia uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 stycznia 2001 r., IV KZ 92/00, Lex 51821; z dnia 26 lutego 2007 r., IV KZ 12/07, Lex 467588; z dnia 15 czerwca 2007 r., IV KZ 39/07, Lex 310737). Tymczasem SSA M. K., który brał udział w wydaniu zaskarżonego postanowienia brał również udział – wówczas jeszcze jako sędzia delegowany – w wydaniu wyroku, co do którego złożony został wniosek o przywrócenie terminu do sporządzenia uzasadnienia (por. k. 808);

okoliczność ta stanowi uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Z tych powodów konieczne stało się uchylenia zaskarżonego postanowienia. Obowiązkiem sądu odwoławczego będzie ponowne rozpoznanie wniosku przy uwzględnieniu właściwej wykładni normy art. 40 § 3 k.p.k.